
2019

XIV МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ ТА АЗІЇ

31 березня 2019 р.

Переяслав-Хмельницький

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XIV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки
в країнах Європи та Азії»**

31 березня 2019 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ ВЫСШЕЕ УЧЕБНОЕ ЗАВЕДЕНИЕ
«Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет
имени Григория Сковороды»

молодежная общественная организация
«НЕЗАВИСИМАЯ АССОЦИАЦИЯ МОЛОДЕЖИ»

студенческое научное общество исторического факультета
«КОМИТЕТ ИССЛЕДОВАНИЯ ИСТОРИИ И СОВРЕМЕННОСТИ»

МАТЕРИАЛЫ

XIV Международной научно-практической интернет-конференции
**«Проблемы и перспективы развития современной науки
в странах Европы и Азии»**

31 марта 2019 г.

СБОРНИК НАУЧНЫХ РАБОТ

Матеріали XIV Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції **«Проблеми та перспективи розвитку сучасної науки в країнах Європи та Азії»** // Збірник наукових праць. – Переяслав-Хмельницький, 2019 р. – 163 с.

Материалы XIV Международной научно-практической интернет-конференции **«Проблемы и перспективы развития современной науки в странах Европы и Азии»** // Сборник научных трудов. – Переяслав-Хмельницький, 2019 г. – 163 с.

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор історичних наук, професор, дійсний член НАПН України,
ректор ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».

ГЛАВНЫЙ РЕДАКТОР:

В.П. Коцур,

доктор исторических наук, профессор, действительный член НАПН Украины, ректор ГВУЗ «Переяслав-Хмельницький государственный педагогический университет имени Григория Сковороды».

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

С.М. Рик – к.ф.н., доцент;

Г.Л. Токмань – д.п.н., професор;

Н.В. Ігнатенко – к.п.н., професор;

В.В. Куйбіда – к.біол.н., доцент;

В.А. Вінс – к.псих.н.;

Ю.В. Бобровнік – к.і.н.;

Члени оргкомітету інтернет-конференції:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Члены оргкомитета интернет-конференции:

Ю.В. Бобровнік,

А.П. Король,

Ю.С. Табачок.

Упорядники збірника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

Составители сборника:

Ю.В. Бобровнік,

А.М. Вовкодав.

СЕКЦІЯ: ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА ПРОФЕСІЙНИЙ СПОРТ

**Виктор Заика, Анатолий Софенко, Виктор Ярошевич
(Брест, Республика Беларусь)**

О РОЛИ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКИ В ФОРМИРОВАНИИ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ УСТОЙЧИВОСТИ СПОРТСМЕНОВ-ЛЕГКОАТЛЕТОВ

В настоящее время спортсменам-легкоатлетам предъявляются высокие требования к их психолого-педагогической подготовленности, так как низкий уровень профессиональной пригодности обуславливается не только недостатками в подготовке спортсмена, но и неудовлетворительным состоянием его мотивационной и эмоционально-волевых сфер. Эффективность деятельности спортсменов в непосредственно соревновательной деятельности зависит от их эмоциональной устойчивости. Поэтому формирование эмоциональной устойчивости спортсменов является актуальной проблемой.

Являясь составной частью надежности, эмоциональная устойчивость рассматривается, как способность человека решать сложные и ответственные задачи в напряжённой обстановке без значительного отрицательного влияния на самочувствие и эффективность деятельности [1]. Преимущество в соревновательной борьбе имеют те спортсмены, у которых эмоциональная устойчивость находится на более высоком уровне. Следовательно, поиск выхода из экстремальных ситуаций соревновательного характера, наряду с профессиональными знаниями, требует от спортсмена эмоциональной устойчивости, выдержки, хладнокровия, собранности [2, 3].

Выделяются две стадии эмоциональной устойчивости: эмоциональная реактивность и эмоциональная адаптация. Смысл эмоциональной устойчивости состоит в подавлении возникших вегетативных сдвигов и саморегуляции, направленной на сохранение целесообразного поведения [4]. С точки зрения Е. П. Ильина об истинной эмоциональной устойчивости следует говорить в том случае, когда определяются: 1) время появления эмоционального состояния при длительном и постоянно действии эмоциогенного фактора (например, время появления состояния монотонии и эмоционального пресыщения при выполнении однообразной работы); чем позднее появляются эмоциональные состояния, тем выше эмоциональная устойчивость; 2) сила эмоциогенного воздействия, которая вызывает определенное эмоциональное состояние (страх, радость, горе и т. п.); чем больше должна быть сила этого воздействия (например, значимость потери или успеха), тем выше эмоциональная устойчивость человека [5, с. 232].

В соревновательной деятельности эмоциональная устойчивость позволяет спортсменам полностью сконцентрироваться на выполнении спортивной задачи, не отвлекаясь на внешние и внутренние помехи [1]. Знание специфических особенностей видов спорта позволяет определить средства, методы и условия подготовки спортсменов, которые будут способствовать формированию их эмоциональной устойчивости. В легкой атлетике важна способность как к концентрации, так и к переключению внимания, что позволяет с меньшими энергетическими затратами справиться с поставленными задачами. Достижение значительного преимущества перед соперниками в ходе соревновательной борьбы может приводить к смене двигательной установки на фоне качественного изменения эмоционального состояния спортсмена [3].

Тренер и спортсмен должны понимать, что рост результатов и дальнейший прогресс сдерживаются пробелами именно в психолого-педагогической подготовленности, так как психическая готовность к деятельности – результат психолого-педагогической подготовки – системы психолого-педагогических воздействий, которые применяют с целью формирования и совершенствования свойств личности, повышения уровня эмоциональной устойчивости и надежности [1, 3]. В связи с этим все большее внимание необходимо уделять проблемам психической регуляции, управлению деятельностью и состояниями спортсмена. Таким образом, процесс подготовки спортсменов выступает как система психолого-педагогического воздействия с целью создания высокого уровня тренированности, повышения уровня эмоциональной устойчивости и готовности к выступлению в ответственных соревнованиях. Этот процесс является важнейшей составной частью общей системы управления подготовкой спортсменов.

Эмоциональная устойчивость связана с силой нервной системы, с подвижностью нервных процессов и особенностями второсигнальных управляющих влияний на изменение возбудимости нервных структур [3]. В тоже время, индивидуально-типологические особенности должны изучаться лишь для оптимизации подготовки, так как: именно слабая нервная система обеспечивает быстрое действие; индивидуальный вариант стиля деятельности приводит к стабильным и высоким результатам; с помощью психолого-педагогической подготовки можно подвести спортсмена к соревнованию так, что он не будет испытывать излишнее эмоциональное напряжение.

Применение разработанной педагогической технологии формирования соревновательной надежности в процессе психолого-педагогической подготовки [1] способствовало позитивным изменениям в уровнях развития переключения внимания и эмоциональной устойчивости спортсменов-легкоатлетов [2, 3]. Позитивные изменения свидетельствует о том, что предложенная педагогическая технология позволила изменить структуру эмоциональных переживаний, перевести их в русло,

благоприятствующее успешному выступлению на соревнованиях.

Спортсмен, рассчитывающий на успех в ответственных соревнованиях, обязан уметь управлять своим эмоциональным состоянием и мобилизовать все внутренние возможности для достижения победы и выдающихся результатов. Психолого-педагогическая подготовка спортсмена-легкоатлета, являясь одной из сторон подготовки, решает задачу формирования и совершенствования свойств личности, повышения уровня эмоциональной устойчивости.

Литература:

1. Заика, В. М. Технология формирования соревновательной надежности в процессе психолого-педагогической подготовки: монография / В. М. Заика; Брест. гос. ун-т им. А. С. Пушкина. – 2-е изд., перераб. и доп. – Брест: БрГУ, 2016. – 209 с.
2. Заика, В. О некоторых аспектах эмоциональной устойчивости легкоатлетов / В. Заика, В. Ярошевич, А. Шаров // Проблемы и перспективы развития науки в начале третьего тысячелетия в странах Европы и Азии: материалы XLV Междунар. науч.-практ. интернет-конф., Переяслав-Хмельницкий, 30-31 дек. 2017 г. / сб. науч. тр. – Переяслав-Хмельницкий, 2017. – С. 176–177.
3. Заика, В. М. Эмоциональная устойчивость легкоатлетов-спринтеров / В. М. Заика // Мир спорта. – 2018. – № 3. – С. 82–85.
4. Зильберман, П. Б. Эмоциональная устойчивость оператора / П. Б. Зильберман // Очерки психологии труда оператора / под ред. Е. А. Милеряна. – М.: Наука, 1974. – С. 138–172.
5. Ильин, Е. П. Эмоции и чувства / Е. П. Ильин. – СПб.: Питер, 2002. – 752 с.

Наталя Чекмарьова, Маргарита Лисенко
(Дніпро, Україна)

МЕТОДИКА ТА ПЛАНУВАННЯ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Постановка проблеми. Виховання нової, всесторонньо розвиненої людини – одна з необхідних і вирішальних умов успішного розвитку сучасного суспільства.

Розвиток науки і передової практики фізичного виховання значно розширив уявлення про роль рухової діяльності, зокрема фізичних вправ, в розвитку і зміцненні біологічних і психічних процесів, що відбуваються в організмі людини [1].

Фізичне виховання в системі освіти традиційно відповідальне за фізичний розвиток і фізичну підготовку молодого покоління.

Робота з фізичного виховання різниться великим різноманіттям, що вимагає від учнів чи студентів прояву організованості, ініціативи, а це у свою чергу сприяє вихованню організаційних навичок, активності, винахідливості. Здійснюване в тісному зв'язку з розумовим, моральним, естетичним вихованням і трудовим навчанням, фізичне виховання сприяє всебічному розвитку людини [5].

Отримані результати дослідження. Основне завдання фізичного виховання полягає в необхідності підготувати всебічно розвинутих, активних та здорових членів суспільства, які органічно поєднують в собі гуманістичні і загальнолюдські позитивні риси особистості, гармонію фізичного та психічного розвитку.

Одне із головних завдань фізичного виховання – формування у людей основних знань про вплив на організм сил природи, а також практичних навичок їх використання у самостійних заняттях фізичними вправами та у повсякденному житті [1, 3].

Завдання фізичного виховання можна згрупувати в 3 групи [2]:

1. Оздоровчі завдання, що полягають у зміцненні опорно-рухового апарату, формуванні правильної постави, нормалізації розвитку внутрішніх органів, у покращенні діяльності центральної нервової системи, загартовуванні організму.

2. Освітні завдання, що полягають у формуванні і удосконаленні рухових умінь та навичок, у придбанні знань в області теорії, методики і організації фізичної культури і спорту.

Руховою дією називають певну цілеспрямовану систему рухів, сформовану для вирішення конкретного рухового завдання.

3. Виховні завдання, що полягають в удосконаленні рухових якостей (сили, швидкості, витривалості, спритності та ін.), у зміцненні вольових якостей (волі до перемоги, сміливості, наполегливості, мужності та ін.), у покращенні психічних здібностей (уваги, пам'яті та ін.), у вихованні позитивних моральних рис, прищепленні правильних естетичних смаків.

Методичні прийоми – це шляхи реалізації методів у конкретних випадках і конкретних умовах процесу фізичного виховання. У практиці роботи методи і прийоми повинні забезпечити виховний характер навчання; відповідати поставленому завданню, особливостям навчального матеріалу, рівню підготовленості учнів, умовам проведення занять [4].

Педагог повинен досконало володіти всіма методами фізичного виховання. Обсяг методичних прийомів, які знаходяться в арсеналі педагога, значною мірою визначає його професіоналізм і ефективність викладання [3].